

van het goede

van zijn pen, menselijke, ja voddronkenheid d over-bescha-

choude, werd koning, tegen zeden en getalle, Diderot, n geen centra- kele, geen be- ten en werken, natuur en over- en: Terug tot s haar niet-ge- in hartslochten voort de groote bestaansrecht streden. In de a de branding gorgestevend te

de eeuw geen el en gleed er te, kil en koud ri, het midden geloof en het van het begin, ere standen, de besloten kring aan hun spot- verden er vor- lieu van groote e met de be- deeftijd op het

t, onbarmhartig en het geopen- stus zelf. Werd or koning Fre- niet de vinnige t zijn: Ecrasez den Christus? or onze tijd be- le de Fransche gen der maai- i in aanraking, kennen en het hartstochtelijk- heid van zijn de andere heeft hartig geeselde.

og aan hangt, heeft gehangen, t, in zoodanige Christus alleen aishout en aan de afgoderij be- ke superstitie." door kerkva- komt Farel in

t hout zijn wij het hout ont- stof, die oor- ood, wordt het

en zegt: „Men er niet zooveel och ten kwade, om der kennis over elkaar te de Schrift doet, us tot zondaars d van Christus, gesteld worden. t in het hout, ar is voorwaar e verlossen dan e hout, dat er ezen zal, t i- ud is of dood

kerkvader Am- vinden van eeft.

est Helena ge- ises te zoeken, Ambrosius, niet hij den kwaden eeft de Heilige inspireerd zoals En ten tweede t inspireert om trijdt met Zijn t: onze harten n af te trekken en onzichtbare, dat Helena het i zeggen van de Jeruzalem, ook demus, die er kruis weg te Jezus ook Zijn Christus den ge-

Grondstelling daarbij was: De natuurlijke toestand van den mensch is de onmisbare voorwaarde voor zijn zedelijkheid en voor zijn geluk.

Zoo voer door het vernolmd gebint der maatschappij een storm van opstandigheid. De mokerslagen der critiek dreunden neer op de oude kerk- en staatsvormen, waaruit alle bezieling, alle geestkracht, ja overtuiging geweken was.

Op Paedagogisch terrein brak de dag van Montaigne, van Locke aan. Op oud ijs vriest het licht, het humanisme van het heidendom woelt in de volkeren nog steeds na. Het Christendom heeft het bedwongen, niet uitgeroeid, dan alleen in Gods geheiligden, en dan nog slechts in beginsel. Velen zijn geroepen, weinigen uitverkoren. En zoo als bacillen, eerst sporadisch in het lichaam voorkomend, onder gunstige omstandigheden zich vermenigvuldigen en eindelijk het bestaan aantasten, ja verwoesten, zoo ook in het rijk der geesten. Montaigne, de oude vrijgeest, de twijfelaar, de fatsoenlijke bon-vivour, de cynische egoïst, was tijdgenoot geweest van onzen Prins Willem I. Zijn gedachten hebben een eeuw ongehinderd in beschaafd Europa kunnen doorsijpelen, want in het Fransch geschreven, was de taal geen beletsel en pas daarna deelde de Roomsche kerk ze bij de verboden lectuur in. Onder de mannen van studie zal dit weinig gegeven hebben. En uit hun kringen dalen toch altijd de geestelijke zegeningen, maar ook de vergifgassen der beschaving, op 't volk neer.

We bepalen ons nu alleen tot wat Montaigne over opvoeding en onderwijs schreef. Wat hij en straks Locke bepleitten voor de zonen van den adel, dat vertalen de paedagogen der Revolutie voor de opvoeding van de kinderen des „volks“, dat is van de burgerij. Montaigne wil de opvoeding en het onderwijs doen geven door een gouverneur. De ouders zullen niets doen dan de kinderen verwekelijken. In de scholen daartegenover is de tucht veel te hard en barsch. Hij zou in de school de Vroegde en de Vroolijkheid willen afbeelden en de Gratiën schilderen. Een gouverneur, de voortreffelijkste der menschen, moet voor dit ambt worden uitgezocht. De school doet niets anders dan woorden uit het hoofd doen nazeggen. „Zulke kennis is een waardelooze munt, voor alles onbruikbaar, dan alleen om te tellen en op te gooien“. „Wie mager zijn, dragen gevulde kleeren, wie schraal van geest zijn, gebruiken gezwollen woorden“. Een goed gouverneur zal de leerling zelf de dingen doen onderzoeken, kiezen en onderscheiden. Beter is een goed dan een vol hoofd. „De

kruisigde zoo hoog heeft geroemd, hij heeft wel geschreven, dat hem boeken, perkamenten en een reisommetel zonden gebracht worden. 't is wel een wonder, dat hij niet veelmeer gevraagd heeft, dat het kruishout hem zou worden gebracht. Diezelfde Paulus berispt wel scherp het veinzen van Petrus en allen, die de besnijdenis willen invoeren, waarom berispt hij niet degenen, die het kruis in den grond laten verrotten?

Helena, in plaats van het kruis te zoeken en de nagelen aan Constantijn voor zijn paard en zijn helm te geven, had beter gedaan als zij er op gewerkt had, dat haar zoon in het openbaar Christus beleed, zich liet doopen en het avondmaal gebruikte, waar hij mee gewacht heeft tot zijn laatste levensdagen.

Door Ambrosius wordt Helena aldus sprekende ingevoerd: „Ik zoek het teeken der verlossing en ik vind het niet. Ik zit in koninkrijken en het kruis des Heeren ligt in het stof; ik ben in koninklijke hoven en de triomf van Christus is in het puin; die is nog verborgen en de palm des levens is verborgen. Hoe kan ik mij vrijgekocht achten, als het ransoon niet gezien wordt?“

Farel vraagt: Moet Christus alleen haar niet voldoende zijn, zooals Hij aangeboden en medegedeeld wordt aan alle geloovigen door het Evangelie en de sacramenten? Welk teeken der verlossing vraagt ze meer? Is het geen groote aanaad, te zeggen, dat de triomf van Christus verborgen is? Niets is meer in het licht gezet in de hemelen dan de overwinning van Jezus Christus. En op aarde was er nooit iets, dat zoo op den voorgrond is geplaatst als de triomf van Christus. Want door het Evangelie wordt hij gepredikt over heel de wereld en alles roept er van, zoo door boeken als door stemmen. En die arme zottin, denkt ze door het hout het ransoon te zien? Men moet het ransoon zien door het Evangelie en door de zuivere prediking van het levende Woord Gods en door de heilige sacramenten. Men moet het zien met het oog des geloofs; dan zal men in waarheid oordeelen, dat men is vrijgekocht.

Voorts heeft volgens Ambrosius Helena tot den duivel gesproken: „o duivel, ik zie wat gij gedaan hebt: het zwaard verstopt, waarmede gij gedood zijt!“

Welk een domheid is het, zoo roept Farel uit, het hout het zwaard te noemen, waarmee de duivel gedood is! Het materiele hout, dat zonder leven is en zonder ziel, aan bederf onderhevig en zonder verstand, zal dat het vermogen hebben den duivel te doden, die geest is? Er is wel een

bijen zweven her- en derwaarts over de bloemen; maar wat ze opzuigen verwerken ze tot eigen honig.“

„Voor hen die leeren willen, is het gezag van den onderwijzer meestal schadelijk.“

't is alles moderne verandering uit niet-Christelijke ideeën spruitend.

De lichamelijke opvoeding mag niet verzuimd worden. „Het is niet voldoende de ziel van het kind krachtiger te maken, ook zijn spieren moeten gestaald worden, om goede dienaren voor haar te zijn; alleen kan de ziel haar taak niet af“.

Volgens Plato moesten beide „gelijkmatig geleid worden, als twee paarden, aan dezelfde disselboom gespannen“.

Zoo is Montaigne de man, die voor alles een opvoeding tot zelfstandigheid eischt, de vorming en harding van het lichaam wil, de zedelijke vorming boven de intellectuele stelt, de opvoeding tot handelen verheft boven de mededeeling van onvruchtbare kennis. Het zijn gedachten, die Locke herhalen, die Rousseau verbreiden zal.

STRIKWERDA.

STEMMEN UIT 'N ONZE KERKEN

De Padvinderij.

Ter illustratie van het feit, dat tegenwoordig door verscheidenen de zedelijke vorming der jeugd wordt nagestreefd, besprak Dr Kraan in het nr. van 12 Febr. de padvinderij.

Als leider van de Utrechtsche Gereformeerde Groep, die in dat art. genoemd werd, heb ik, eerst met belangstelling, daarna met stijgende teleurstelling, van dit art. kennis genomen.

Waar mij bleek, dat verschillende vooraanstaande personen in ons Gereformeerde Padvinderswerk h. t. st., met mij van meening waren, dat toelichting en rectificatie van dit artikel noodzakelijk waren, daar heb ik vrijheid gevonden voor het onderstaande Uw aandacht te vragen.

De padvinderij, die in 1927 1.700.000 leden telde, telt thans ver over de 2.000.000 jongensleden. Voegt men daarbij de 1.000.000 meisjesleden, dan blijkt, dat de geheele stichting van Baden Powell thans over de 3.000.000 actieve leden telt. Hiermee is de padvinderij verreweg de grootste internationale beweging op jeugdgebied.

De theorieën van Baden Powell worden dagelijks door honderdduizenden leiders en leidsters aan de praktijk getoetst en steeds weer treft men in de leidersbladen woorden van groote bewondering voor de genialiteit van den oprichter aan.

Natuurlijk staat een groot aantal eerste klas paedago-

ander zwaard nodig dan van hout. Maar waar ziet men meer den duivel als levend, dan juist daar, waar de zwaarden van Helena zijn, n.l. de kruisen? De paus — hij draagt het drievoudige kruis, zijn kroon zit stikvol met kruisen en hij is er mee bezaaid tot zijn pantoffel en — Farel is evenmin zachtzinnig in zijn uitdrukkingen als Luther en Calvijn — kan er een levender duivel zijn dan hij is? En heeft de mis niet meer kruisen dan al het overige der papisterij? En waar is de duivel meer levend, heerschend en overwinnend dan daar?

Farel maakt ook meer dan eens de opmerking, dat het kruis, wel verre van in de plaats van Christus gesteld te kunnen worden, juist den Heiland heeft gemarteld.

„Wij hebben evenmin behoefte aan het hout van het kruis als aan Judas of Pilatus of anderen, die den Heiland hebben gepijnigd. Dat hout heeft het wel niet geweten of gewild, maar het is toch door menschen opgericht, die zich door Satan lieten leiden. Jezus zou zichzelf nooit aan het kruis hebben gehangen. De boezen hebben hem aan het kruis gebracht en de goeden, de ware dienaars Gods, hebben Hem er juist afgenomen en hebben daarmee het kruis ontdaan van het eenige, dat goed en heilig, rein en te prijzen is.“

Farel bestrijdt echter niet alleen alle vereering van het kruis, maar wil ook, dat de kruisen en crucifixe geheel zullen worden weggedaan.

Hij wijst er telkens op, dat het hebben van kruisen niet geboden is in de Heilige Schrift. En de Schrift bevat toch alle dingen, die wij moeten weten tot onze zaligheid en tot den dienst des Heeren. „God heeft het nooit aan de vrijheid van het schepsel overgelaten zich te gedragen in den dienst van God zooals het hem goed zou dunken, maar heeft altijd wet en regel gegeven, waarnaar Hij gediend wil worden. En daarom heeft Hij altijd veroordeeld en zal Hij veroordeelen allen, die Hem gediend hebben en zullen dienen naar een andere leer dan die Hij heeft bevolen. En hoemeer God aan Zijn schepselen openbaart, des te meer vraagt Hij van hen. Daarom moet men niet twijfelen of na de zeer duidelijke openbaring in Zijn Zoon Jezus Christus vraagt Hij des te meer, dat allen Hem gehoorzaamheid bewijzen naar het Evangelie.“

Met beslistheid keert hij zich dan ook tegen de „gematigden“, die wel het misbruik verwerpen, maar de kruisen en crucifixe willen behouden.

„Daar ze niet door het Woord Gods zijn geboden,

gen de beweging ten dienste wanneer het er om gaat of de details uit paedagogisch oogpunt al of niet verdedigbaar zijn.

En zóó is dit werk, in 1907 heel in het klein begonnen, uitgegroeid tot de groote geconsolideerde wereldorganisatie van nu.

We moeten echter op enkele bijzonderheden in dien groei de volle aandacht laten vallen, daar anders de huidige samenstelling tot foutieve conclusies zou leiden.

Bij dergelijke bestudeering springt het direct in het oog, dat Baden Powell zijn werk aanvankelijk zuiver nationaal dacht en in het geheel niet vermoedde, dat zijn werk internationale betekenis zou krijgen.

Er werd vanuit Engeland dan ook niet het minste gedaan voor propaganda in het buitenland.

Desondanks ontstonden in andere landen padvindersorganisaties.

Het bleek, dat deze plant zoo goed in allerlei bodem aardde, dat de groei Baden Powell zelfs overrompelde.

De internationale organisatie kwam eerst veel later tot stand.

Wel werd in de Dominions propaganda gevoerd en ook Amerika, dat als Engelsch sprekend volk, de handboeken veel gemakkelijker kon bestudeeren, stond rechtstreeks voor propaganda open. Voeg daarbij, dat de propaganda in Amerika direct „Amerikaansch“ gevoerd werd, gesteund door de regeering, en we verwonderen ons niet, dat de padvinderij in Amerika 1.000.000 leden ongeveer telt.

Tel hierbij de 700.000 Engelschen en Dominionbewoners en direkt komt de vraag op, hoe het komt, dat de rest van de wereld „slechts“ 400.000 padvinders telt.

Azië en Zuid-Amerika vallen natuurlijk door hun bijzondere toestand voor een groot gedeelte af, evenals groote stukken van Afrika. Toch zijn daar in de beschaafde gebieden wel flinke organisaties.

Maar deze vallen voor een groot deel onder de Dominions en tellen bij de 400.000 niet mee.

Rest dus Europa. En daar heeft de methode der padvinderij groote ingang gevonden. Alleen, bij oppervlakkig onderzoek vergeet men, dat de groote Duitse organisaties voor het overgrote deel om politieke redenen niet bij het Internationaal Bureau zijn aangesloten, dat in Italië de groote bloeiende organisatie, als zoovele jeugdorganisaties door Mussolini is onthouden en dat in Rusland de miljoenen tellende communistische jeugdorganisatie voor een belangrijk deel de padvindersmethode overgenomen heeft.

We komen nu tot de padvinderij in ons land. Laat ik eerst even eenige fouten en onnauwkeurigheden mogen recht zetten.

1. Een hopman moet niet 20, maar 21 jaar zijn.
2. Het centraal Magazijn te Amsterdam is reeds enkele jaren door het Scout Shopdepot te Den Haag vervangen.
3. De cursus te Ommen is geen opleiding tot hopman, maar één der drie gedeelten waaruit de Wood Badge voor leiders en leidsters in het algemeen bestaat. Houders en houdsters van deze W. B. moeten voldoen aan de eischen van de cursus te Ommen, van een schriftelijke cursus en aan de praktijk van hun werk gestelde eischen. Een soort padvinders „doctoraat“.

en er zoodanige afgoderij mee wordt gepleegd, kan ik niet goedvinden de meening van hen, die het genoeg achten het misbruik te veroordeelen en te leeren, dat men zich hiervoor in het vervolg wachte, maar die blijven dilden de stof der dwaling en de instrumenten, die er toe dienen“. Die „gematigden“ denken al heel weinig aan de natuur der menschen. „Want men mag zeggen wat men wil, zoo de dingen niet van God verordineerd zijn en ingevoerd naar Zijn Woord, doch uitgevonden zijn door Satan en alleen dienen om tot bijgeloof en afgoderij te verleiden, 't is heel zeker, dat als men ze laat bestaan, Satan altijd het middel zal vinden om zich er van te bedienen. En dat aan den anderen kant de natuurlijke neiging van den mensch, daar ze waarlijk slecht is, altijd maken zal, dat zulke dingen tot het kwade leiden“.

De gematigden spreken wel van „vrijheid“. Maar een vrijheid om in de kerk te onderhouden wat niet van Christus is en van Zijn Evangelie, is een vrijheid, gesmeed in de diepten der hel. Ze maakt ons vrij, maar waarvan? Juist van de onderworpenheid aan Christus; en ze maakt ons tot dienstknechten van Satan.

Hij bestrijdt ook de beschouwing, dat de beelden en kruisen als boeken der arme lieden mogen behouden worden. Eigenaardig merkt hij op: de vrouwen, al zijn ze vrijgekochten door het kostbaar bloed van Jezus Christus en al hebben ze nog zoo'n groote kennis van het Evangelie, missen toch het recht om in de samenkomsten der gemeente te leeren; en zullen dan „boomstammen“ door onze sufferij dat voorrecht hebben? Men moet de volken, die Jezus Christus heeft vrijgekocht, wel dom zien als boomtronken en houten stammen en wel met hen spotten, als men ze meent te moeten onderwijzen met houten beelden of andere dergelijke dingen, die niet van God zijn verordineerd.

Hij wijst o.a. op het voorbeeld van Hiskia, die de koperen slang, nog wel op Gods bevel en door een dienstknecht Gods gemaakt, verbrijdelde. Hiskia stelde er zich niet mee tevreden tot het volk te zeggen, dat het niet moest voortgaan er eer aan te bewijzen. Zoo is het de plicht der Christelijke vorsten, dat zij de crucifixe en kruisen wegnemen. En daar het Evangelie heerlijker is dan de wet, de aanbidding in geest en waarheid zuiverder en waardiger dan die te Jeruzalem, zijn alle ware dienstknechten Gods nog veel meer gehouden hun stem te verheffen tegen alles wat strijdt met de zuiverheid des Evangelies, dan Hiskia gehouden was tot wat hij gedaan heeft.

J. THIJSS.